

Borián Elréd

Gospel

Mily gyönyörű ez a Föld,
a csillagos ég, a búzamező!
Követ teszek a fejem alá,
álmban látom Jákob létráját.
Fölmegyek rajta, és kinyitom ablakát:
mily gyönyörű ez a menny,
nincs ennél semmi szebb!
Érzem, hogy ebben a fényeregben
győzött a mondhatatlan szeretet.

Álmom véget ér, lejövök bárány-
szemmel, megváltott szívvel.
Fölébredek sebes testtel,
énekelem mégis a tágas mezőknek:
Ne féljetek! Győzni fogunk egyszer...

Álmaimban egyszer

Álmaimban egyszer
vak verembe estem,
nincs kiút, rabbá lettem.
Ments meg, szabadító Istenem!

Álmaimban egyszer
jégmadárrá lettem,
folyók felett kerengtem.
Hol a fészke? Vezess, Istenem!

BORIÁN ELRÉD (1962) bencés szerzetes, tanár.

Álmaimban egyszer
a szívembe néztem,
ősmagyar tollakat, sem
német tavakat fel nem
leltem benne. Nincs hová mennem.

Álmaimban egyszer
kivert a víz, lázas
lettem. Egy jégbe fagyott
hattyú szárnyait verdeste,
míg a róka el nem jött érte.
Milyen lesz a záróra?

Téltemető

Égessük a szalmabábút,
Távozz sötét rém és bú!

Álarcunkat mutogassuk,
Fáklyáinkkal világítsunk!

Nézzétek a téltemetőt,
Napsugár a lábunk előtt.

Böjti szelek ránk rohannak,
Elhordják rossz vágyainkat.

Égessük el álarcunkat,
Sötét színű álmainkat.